

Жендов, Боян Дановски, Караславов, Борис Ангелушев, Младен Исавев, Стоян Сотиров и други.

В една от стаите живееше Христо Радевски и като че ли се събираха всички приятели на литературно събрание. Кольо, Дончо и приятелите им, Сматракалев, К. Николов и други.

Понякога идваше Кольо Калъпчиев. Познавах го, понеже е от Горна Джумая и че е комунист и преследван. И на двамата – на Калъпчиев и на Кольо им беше много приятно когато се виждаха и отиваха да си приказват в кухнята. Само от погледа на Кольо разбирахме да не влизаме при тях. Понякога Калъпчиев оставаше и да преспи. Изчезваше неусетно...

През лятото на 1941 г. Кольо беше интерниран в село Годеч за участието му в акцията за сключване на пакт СССР-България. В къщи беше женско царство, тихо, нямаше веселост и радостно настроение, което създаваша Кольо и неговите приятели.

Сега не мога да си спомня точно Бойка ли ни беше писала или от някой друг научихме, че през м. март 1942 г. Кольо е арестуван и заплетен в голяма нелегална работа. Веднага заминах за София да видя дали мога с нещо да помогна. Бяха арестувани Кольо и брат му Борис, също една студентка Митка Лалова, която през зимата отишла да живее при тях. Но Борис и Митка ги интернираха. Добре, че отидох, защото Бойка беше наскоро преждевременно родила, трябваше да ходи и на работа и в полицията, за да разбере по някакъв начин дали Кольо е още жив. Защото се носеха страшни слухове – беше умрял в полицията малкият брат на артистката Магда Колчакова и някои други, на които имената не помня. Освен това тя и свекърва ѝ Елена Вапцарова ходеха на различни места при големци, познати на мъжа ѝ Монко Вапцаров, да молят да помогнат за подобряване положението на Кольо в полицията. Поех цялото домакинство и понякога, когато Бойка не можеше да отиде до дирек-